

Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde

en mühim bir **esas**,
en büyük bir **kuvvet**,
en makbul bir **şefaathı**,
en metin bir **nokta-i istinad**,
en kısa bir **tarık-ı hakikat**,
en makbul bir **dua-yı manevî**,
en kerametli bir **vesile-i makasıd**,
en yüksek bir **haslet**,
en safi bir **ubudiyet: İHLASTIR.**

Madem ihlasta **mezkûr hâssalar** gibi **çok nurlar** var ve **çok kuvvetler** var.. elbette herkesten ziyade bütün kuvvetimizle **ihlası kazanmaya mecbur ve mükellefiz ve ihlasın sırrını** kendimizde yerleştirmek için gayet derecede **muhtacız**. Çünkü;

bu **müdhiş** zamanda

dehşetli düşmanlar mukabilinde

şiddetli tazyikat karşısında

savletli bid'alar, dalaletler içerisinde bizler **gayet az**

zaîf

fakir

kuvvetsiz olduğumuz halde **gayet ağır**

büyük

umumî

kudsî bir vazife-i imaniye

hizmet-i Kur'aniye omuzumuza ihsan-ı İlahî tarafından konulmuş.

Yoksa hem şimdiye kadar kazandığımız **hizmet-i kudsiye** kısmen **zayı' olur**,

devam etmez;

şiddetli mes'ul oluruz.

Bununla; **وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا** âyetindeki **şiddetli tehdidkârane nehy-i İlahîye mazhar** olup,

saadet-i ebediye zararına **manasız**,

lüzumsuz,

zararlı,

kederli,

hodfüruşane,

sakil,

riyakârane bazı **hissiyat-ı süfliye**

menafi'-i cüz'iyenin hatırı için **ihlası kırmakla**; bu **hizmetteki**

umum kardeşlerimizin hukukuna tecavüz,

hizmet-i Kur'aniyenin hizmetine taarruz,

hakaik-i imaniyenin kudsiyetine hürmetsizlik etmiş oluruz. (Lem'alar 159-160)